

som kunde gjøre det muligt for Havnekasen at opfylde sine Forpligtelser til Statskassen.

Det næste Lovforslag angaar „Forandring i Lov af 24de Mai 1875 om forskjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland.“

Efter den nævnte Lov var Regeringen bemyndiget til at meddele det sjællandske Jernbaneselskab Eneret til Anlæg og Drift af en Jernbane fra Københavns Banegaard over Vesterbrogade og Terrainet Syd derfor ned til Kallebodstrand, derfra forbi Langebro ad Christiansgade over Børsgraven til et Punkt ved Nyhavn. Det var tillige bestemt, at Forbindelsen mellem den nuværende Jernbanegaard og den gamle Jernbanegaard skulde tilveiebringes, foruden ved et Niveau spor over Vesterbrogade, tillige ved en Tunnel under denne Gade eller ved et Spor fra et Punkt Vest for Frederiksberg til et Punkt paa Havnebanen eller paa begge Maader. I Henhold dertil var der af det sjællandske Jernbaneselskab udarbejdet Planer til at anlægge den nævnte Bane og i Forbindelse dermed til Anlæg af en Jilial-Banegaard Syd for Vesterbrogade overensstemmende med Bestemmelserne i Lov af 24de Mai 1875 § 3. Det var herved forudsat, at Forbindelsen i dette Tilfælde vilde være at tilveiebringe, foruden ved et Niveau spor, tillige ved en Tunnel. Disse Planer bleve forelagte Indenrigsministeriet, og de bleve foreløbig approberede under 8de September forrige Aar. Ved de Forhandlinger, som derefter bleve førte mellem det sjællandske Jernbaneselskab og Københavns Kommunalbestyrelse, viste det sig imidlertid, at naar de fornødne Arealer til Anlæg af en Jernbanegaard med Tilbehør Syd for Vesterbrogade skulde erhverves, vilde det hele Anlæg blive saa dyrt, at Summen langt vilde overstige den Sum, som Staten i Henhold til Loven af 1875 kunde give Rentegaranti for. Under disse Omstændigheder fandt Selskabet det betænkeligst at paatage sig et saa betydeligt Anlæg, og man vil derfor nu indskrænke sig til at anlægge Havnebanen alene uden nogen Jernbanegaard. Der var saameget mere Anledning til at vælge denne Vej, som der havde reist sig meget forskellige Meninger om Beliggenheden og Udstrækningen af denne Jernbanegaard, og jeg kan gjerne sige, at der ved Siden deraf desuden har været reist Tvivl om, hvorvidt den i det Hele taget var fornøden med Hensyn til den Trafik, som man i alt Fald i den nærmere Fremtid kunde vente fra Havnen til Jernbanen. Men naar man opgav Anlægget af en Jernbanegaard sønden for Vesterbrogade eller udsatte Spørgsmaalet om dens Anlæg til en senere Tid og fornøede Overveielser, vilde det være i høi Grad ønskelig, om man ogsaa samtidig dermed kunde erhverve Bemyndigelse til at udsætte Spørgsmaalet om, hvilket Alternativ der skulde vælges for at tilveiebringe Forbindelsen mellem den nu bestaaende Jernbanegaard og den

gamle, til den Tid, der var taget endelig Bestemmelse i den nævnte Hensende, idet det var klart, at Beliggenheden af den nye Banegaard, hvis en saadan blev endelig fastsat, væsentlig vil betinge det Punkt, hvor Forbindelsen med den nuværende Jernbanegaard navnlig ved en Tunnel skulde ske. Det sjællandske Jernbaneselskab søgte derfor om Koncession til at anlægge Banen efter denne nye Plan, dog paa den Betingelse, at Regeringen søgte Bemyndigelse hos Rigsdagen og erhvervede Lov for, at Spørgsmaalet om Anlæg af en Tunnel eller Tilveiebringelsen af en Forbindelse fra et Punkt Vest for Frederiksberg til Banegaarden udsattes til en senere Tid. Der er meddelt det sjællandske Jernbaneselskab Koncession paa Anlægget af Jernbanen paa denne Betingelse, og Indenrigsministeriet har ikke haft Betænkelse ved at meddele en saadan Koncession, fordi man, uagtet man vel erkender det Unskelige i, at Spørgsmaalet om Anlægget af den nye Banegaard kunde være afgjort paa samme Tid som Anlægget af Havnebanen, og i Særdeleshed i, at man var kommen til en endelig Overenskomst med Københavns Kommune om Erhvervelse af det fornødne Terrain dertil, dog ikke kan anse dette for nogen nødvendig Betingelse for Banens Gjennemførelse. Man opnaaede herved, at man endelig fik Sikkerhed for, at denne Bane blev anlagt, idet den ogsaa maa anlægges, selv om der ikke erhverves Lovgivningsmagtens Samtykke til at udsætte Anlægget af Tunnelen, og der præjudiceres Intet med Hensyn til en senere Udvikling af disse Forhold. Dog, da der er reist Spørgsmaal om, hvorvidt det i det Hele taget vil være fornødent med Hensyn til den Trafik, der vil kunne ventes, at anlægge en Tunnel, vilde det være uheldigt, om man nu allerede skulde foretage et saa bekosteligt og tillige saa vanskeligt Anlæg, og dermed i høi Grad fordyre Omkostningerne ved Jernbaneanlægget, naar det senere maatte vise sig, at man kunde have udsat dette Arbejde. Det er en Sag, som ogsaa har væsentlig Interesse for Statskassen, idet den ikke alene er interesseret deri som den, der giver Rentegaranti for Anlægskapitalen, men det selvfølgelig ogsaa vil være heldigt ved Spørgsmaalet om Afslutningen, at det hele Anlæg ikke har været dyrere, end det behøver at være. Det er i Henhold hertil, at dette Lovforslag er udarbejdet, som gaar ud paa, at det overlades Regeringen at afgjøre, om og i fornødent Fald naar Forbindelsen mellem Københavns nuværende Banegaard og den gamle Jernbanegaard skal tilveiebringes, enten ved en Tunnel eller ved et Spor fra Bigerslev eller paa begge Maader.

Formanden (R a b b e): Exemplarer af disse Lovforslag vilde blive omdelte.